

**การศึกษาความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมของ
นักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา**

**The Satisfaction Developing Aesthetic Dimension of Art and Culture of the
Students, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University.**

อรสา แนมใส¹, กัณฑ์ธมน สุขกระจ่าง^{2*}, ธนะรัตน์ รัตนกุล³ และปุนิกา สุวรรณสังข์⁴
Aurasa Namsai¹, Kantamon Sukkrajang^{2*}, Tanarat Rattnakool³
and punika Suwansang⁴

^{1,2,3} อาจารย์, คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

^{1,2,3} Lecturer, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University, Thailand.

⁴ นักวิชาการศึกษาด้านการประกันคุณภาพ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

⁴ Academic quality assurances, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University

*Corresponding author, E-mail: skornwika@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยภูมิหลัง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมกับปัจจัยภูมิหลัง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-Test ค่า F-Test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษามีความความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) (2) นักศึกษาที่มีปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ย วิชา และสาขาวิชาต่างกัน จะมีความความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สุนทรียภาพ มิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

Abstract

The study aimed to 1) Study the satisfaction levels of students in the development of the aesthetic dimension of art and culture. 2) Comparative analysis of the development of the aesthetic dimension of art and culture classified by personal factor. 3) Study the relationship between development of the aesthetic dimension of art and culture classified by personal factor. Tool used by questionnaires. The statistics used were frequency, percentage, standard deviation, means, t-test, F-Test and the correlation coefficient of Pearson.

The Results showed that (1) The students satisfaction levels of the aesthetic dimension of art and culture the overall high level. (2) The students with a background different in the GPA, Religion and Education. Are satisfied and the development of aesthetics in terms of art and culture in different ways and significant at the .05 level. (3) The aesthetic dimension of art and culture correlated with the background factors significant at the .05 level.

Keywords: Aesthetic, Dimension of art and culture

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก โดยหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในโดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ปัจจุบันทุกหน่วยงานให้ความสำคัญตื่นตัวในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพมากขึ้น โดยส่วนใหญ่การประกันคุณภาพมีทุกองค์กร ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบการศึกษาสถานศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา โรงพยาบาล ในรูปแบบบริษัท องค์กรชน การที่ทุกองค์กรให้ความสำคัญนั้น อาจะมาจากการประสานงานของแต่ละหน่วยงานให้มี การจัดทำหรือคล้าย ๆ ว่าเกิดการบังคับเกิดขึ้น แต่ก็มีหลายหน่วยงานที่ตระหนักถึงการจัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อนำระบบการประกันคุณภาพมาใช้เพื่อที่จะได้พัฒนาหน่วยงานให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็จะมีแนวทางว่าจะวัดอย่างไร ใช้อะไรเป็นตัวชี้วัด ควรมีตัวชี้วัดเท่าไร มีเกณฑ์การให้คะแนนอย่างไร เพื่อประเมินให้ได้มาซึ่งการทำงานที่มีคุณภาพตามระบบการประกันคุณภาพ การประกันคุณภาพโดยส่วนใหญ่มักจะเริ่มต้นจากหน่วยงานย่อย ไปสู่หน่วยงานใหญ่ความจำเป็นของการประกันคุณภาพ การจัดการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นภารกิจที่มีความ สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้น และระยะยาว ประเทศไทยได้มีการกำกับมาตรฐาน และพัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษามาโดยตลอด

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจึงได้มีการสำรวจความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อให้เป็นแนวทาง ในการพัฒนาองค์กร เช่น การก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดีในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ถูกสุขลักษณะ รักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม การปรับแต่งรักษาภูมิทัศน์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับเปลี่ยนหรือตกแต่งภายในอาคารสถานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อที่จะนำเอาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจากนักศึกษาไปแก้ไขให้องค์กรมีความน่าเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นและทำให้นักศึกษาเกิดความประทับใจเมื่อมาใช้บริการกับหน่วยงานและสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็น การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการในระดับองค์กร นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยี
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลัง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะ และวัฒนธรรม กับปัจจัยภูมิหลัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาาระบบการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

1. แนวคิดเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาและกระบวนการตรวจสอบ หรือ การประเมินว่าเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษามาก น้อยเพียงไร การประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่สำคัญดังนี้

1.1. การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาซึ่งหลักปฏิบัติทั่วไปจะกำหนดโดยองค์คณะบุคคล ผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้มีประสบการณ์ ในระบบการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้กระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2552) โดยมีสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณาเสนอตามลำดับสายงาน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2552)

1.2. กระบวนการตรวจสอบและประเมินการดำเนินการจัดการศึกษาว่าเป็นไปตามมาตรฐาน คุณภาพการศึกษามากน้อยเพียงไร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2552) และให้มีการประเมินคุณภาพภายนอก ของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2552)

1.3. ความสำคัญของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลก โดยปัจจัยสำคัญที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าว คือคุณภาพของคน

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งโดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักฟัง ตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

ถึงแม้ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมามีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยมาโดยตลอด แต่จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาของกรมวิชาการ ปี 2540 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 50 เช่น คะแนนเฉลี่ยในวิชาคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ของนักเรียนชั้น ม. 6 มีค่าไม่ถึงร้อยละ 30 แสดงว่านักเรียนทำข้อสอบได้ไม่ถึง 1 ใน 3 ของข้อสอบทั้งหมด นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการแล้ว จริยธรรม คุณธรรม และความปลอดภัยของร่างกายและจิตใจของเด็กไทยก็อยู่ในสภาวะเสี่ยงเช่นเดียวกันดังตัวอย่างของปัญหายาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในสถานศึกษาขณะนี้ ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์นั้น จากการศึกษาของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เกี่ยวกับการทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของสมาคมนานาชาติเพื่อการประเมินผลทางการศึกษา พบว่าเด็กไทยทำคะแนนได้ดีสำหรับข้อสอบแบบเลือกตอบที่

ใช้ทักษะพื้นฐาน (เช่น การบวก ลบ คูณ หาร) หรือข้อสอบที่ใช้ความจำแต่ไม่สามารถทำข้อสอบที่เป็น โจทย์ปัญหาที่ต้องคิดวิเคราะห์ หรือต้องเขียนคำตอบอธิบายยาว ๆ แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการคิด วิเคราะห์ และการเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นคำพูดของเด็กไทย ในขณะที่ความสามารถดังกล่าวเป็นเรื่อง ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน

จากที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการศึกษาว่าจำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงให้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ จริยธรรม คุณธรรม

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของประเทศไทย โดยจะต้องจัด ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดกลไกในการตรวจสอบและกระตุ้นให้หน่วยงานทางการ ศึกษา มีการควบคุมคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

2. ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระบบการประเมินผล และการติดตามตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดย หน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2552)

ภาพประกอบที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของแนวคิดของการประเมินคุณภาพและการบริหาร แบบครบวงจร
 ที่มา : swis.acl.ac.th/html_edu/acl/temp_profile/6.do

ระบบการประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง ระบบการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา หรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกัน คุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา, 2552)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนนี้จะเป็นการกำหนดรายละเอียดของการสำรวจประชากรและพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงรายละเอียดของการดำเนินการที่สำคัญ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาปีการศึกษา 1/2557 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 730 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปีการศึกษา 1/2557 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 260 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (Taro Yamane, 2553 อ้างถึงใน ยุทธ ไกยวรรณ, 2553)

2. ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยภูมิหลัง (เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ศาสนา รายได้ต่อเดือน สาขาวิชา) ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อกำหนดรูปแบบรายละเอียดของข้อคำถาม และสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ภาษาที่ใช้แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม

ขั้นที่ 3 แก้ไขแบบสอบถามและนำไปทดลองใช้กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ของครอนบาช (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .851

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ด้านคอมพิวเตอร์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ศาสนา รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา โดยใช้สถิติพรรณนาแจกแจงความถี่ ร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลัง โดยทดสอบค่าสถิติค่าที (t-Test) แบบ Independent และทดสอบโดยค่าสถิติค่าเอฟ (F-Test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างจากการทดสอบ One-way ANOVA จะตรวจสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) เพราะจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม กับปัจจัยภูมิหลัง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษามีระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) (แสดงดังตารางที่ 1)

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม พบว่านักศึกษาที่มีปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนา และเกรดเฉลี่ย ต่างกัน จะมีความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 (แสดงดังตารางที่ 2) ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนา พบว่า ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เมื่อจำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนา นักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม จะมีความพึงพอใจต่างกับนักศึกษาที่นับถือศาสนาคริสต์ (แสดงดังตารางที่ 3)

2.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ย พบว่า ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เมื่อจำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ย นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 จะมีความพึงพอใจต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 และมีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป (แสดงดังตารางที่ 4)

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชาต่างกัน จะมีความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (แสดงดังตารางที่ 5) ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชา พบว่า ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เมื่อจำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชา นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม จะมีความพึงพอใจต่างกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จะมีความพึงพอใจต่างกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการ และนักศึกษาที่

เรียนสาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการ จะมีความพึงพอใจต่างกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาวิศวกรรมโลจิสติกส์ (แสดงดังตารางที่ 6)

4. การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม กับปัจจัยภูมิหลัง พบว่า ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลัง (แสดงดังตารางที่ 7) ดังนี้

4.1 ปัจจัยภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนา อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ปัจจัยภูมิหลังด้านอายุมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังด้านรายได้เฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังด้านรายได้เฉลี่ยและด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 ปัจจัยภูมิหลังด้านรายได้เฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชาและด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 1 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. คณะมีกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ	4.18	0.75	มาก
2. นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี ที่คณะต้องการส่งเสริม (เช่น เป็นคนดี มีจิตสาธารณะ ความสามัคคี ฯลฯ)	4.13	0.72	มาก
3. คณะมีพื้นที่ ที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	3.99	0.82	มาก
4. อาคารสถานที่ของคณะได้รับการตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์ะ ก่อความสุข	3.92	0.89	มาก
5. อาคารสถานที่ของคณะมีความปลอดภัย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	4.05	0.84	มาก
6. มีการปรับปรุงและรักษาภูมิทัศน์ของคณะให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.03	0.80	มาก
7. กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่คณะดำเนินการก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อนักศึกษา	4.08	0.74	มาก
8. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ	4.10	0.80	มาก
โดยภาพรวม	4.06	0.53	มาก

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนาและด้านเกรดเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ (ด้านศาสนา)					
ระหว่างกลุ่ม	3	.314	.105	4.460	.001**
ภายในกลุ่ม	396	9.287	.023		
รวม	399	9.601			
ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ (ด้านเกรดเฉลี่ย)					
ระหว่างกลุ่ม	2	3.459	1.729	6.390	.002**
ภายในกลุ่ม	257	69.557	0.271		
รวม	259	73.016			

** P < .01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนา

ศาสนา	พุทธ	อิสลาม	คริสต์
ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ			
พุทธ	-	-.137	1.098*
อิสลาม		-	1.236*
คริสต์			-

* P < .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.00 ขึ้นไป
ความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ				
ต่ำกว่า 2.00	-	.179	-.080	-.111
2.01-2.50		-	-.259*	-.290*
2.51-3.00			-	-.030
3.00 ขึ้นไป				-

* P < .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ					
ระหว่างกลุ่ม	6	16.315	2.719	12.133	.000**
ภายในกลุ่ม	253	56.701	0.224		
รวม	259	73.016			

** P < .01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังด้านสาขาวิชา

ด้านสาขาวิชา	ไฟฟ้า	คอมพิวเตอร์	การผลิต	การจัดการ	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	วิศวกรรม การจัดการ	วิศวกรรม โลจิสติกส์
ระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ							
ไฟฟ้า	-	-0.385*	-0.131	-0.095	-0.134	0.376*	-0.353
คอมพิวเตอร์		-	0.254	0.290	0.251	0.761*	0.032
การผลิต			-	0.036	-0.003	0.508	-0.221
การจัดการ				-	-0.039	0.472*	-0.258
เทคโนโลยี					-	0.510*	-0.219
อุตสาหกรรม							
วิศวกรรม							
การจัดการ						-	-0.729*
วิศวกรรม							
โลจิสติกส์							-

* P < .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะ และวัฒนธรรม กับปัจจัยภูมิหลัง

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y ₁
เพศ	-	.025	.106	.155*	-.039	.004	.102
อายุ		-	-.089	.097	.132*	-.060	.030
เกรดเฉลี่ย			-	.009	.166**	.044	.197**
ศาสนา				-	.041	-.041	.031
รายได้เฉลี่ย					-	130*	.103
สาขาวิชา						-	-.098
ด้านการพัฒนาสุนทรียภาพฯ							-

* P < .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** P < .01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

นักศึกษามีระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) ปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ย ศาสนา และสาขาวิชาต่างกัน จะมีความความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังด้านเกรดเฉลี่ย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบุณิกา สุวรรณสังข์และคณะ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพ การศึกษา ปีการศึกษา 2555 ภายในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจด้านการให้บริการต่าง ๆ ในส่วนของด้านการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ การมีกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เหล่านี้สะท้อนให้เห็นคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปะและวัฒนธรรมเดิมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ($\bar{X} = 3.88$) การมีอาคารสถานที่ ได้รับการจัดตกแต่งให้มีความสะอาด สวยงาม และมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.75$) และมีการส่งเสริม/การจัดให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งภายในและภายนอกคณะอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.70$)

เอกสารอ้างอิง

- โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง . (12 มกราคม 2558) . *การประกันคุณภาพการศึกษา*. สืบค้นจาก swis.acl.ac.th/html_edu/acl/temp_profile/6.doc
- ปุกนิกา สุวรรณสังข์และคณะ. (2556). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2555* (รายงานผลการวิจัย). สงขลา: คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (12 มกราคม 2558). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4, 9(3), 33, 38, 47*. สืบค้นจาก <http://arit.chandra.ac.th/sar/process.pdf>.
- ยุท โทยวรรณ. (2553). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- Conbach, L. Joseph. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper and Row.